

การประเมินประสิทธิผลรูปแบบการบำบัดรักษามาลาเรียชนิดไวเวกซ์ 4 รูปแบบ สำหรับผู้ป่วยนอกของโรงพยาบาลแม่ลาน้อย อำเภอแม่ลาน้อย จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินประสิทธิผลรูปแบบการบำบัดรักษามาลาเรียชนิดไวเวกซ์ และหาร้อยละของการเกิดอาการอันไม่พึงประสงค์จากการใช้ยาค้านมาลาเรีย ในรูปแบบที่แตกต่างกัน

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยมาลาเรียชนิดไวเวกซ์ที่เข้ารับการรักษาในแผนกผู้ป่วยนอกของโรงพยาบาลแม่ลาน้อยในช่วงเวลาดังแต่เดือน กันยายน 2543 ถึงเดือนธันวาคม 2544 จำนวน 80 คน ซึ่งประชากรที่ศึกษาจะถูกสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นและจะได้รับยาเรียงตามลำดับรูปแบบ โดยกำหนดรูปแบบการรักษา 4 รูปแบบ คือ รูปแบบ A) Quinine 600 มิลลิกรัม ทุก 8 ชั่วโมง เป็นเวลา 7 วัน ร่วมกับ Primaquin 15 มิลลิกรัมวันละ 1 ครั้ง เป็นเวลา 14 วัน รูปแบบ B) Chloroquin ทั้งหมด 1500 มิลลิกรัมแบ่งให้ 600 มิลลิกรัมในครั้งแรก และตามด้วย 300 มิลลิกรัม 6, 24 และ 48 ชั่วโมง ต่อมา ร่วมกับ primaquin 15 มิลลิกรัม วันละ 1 ครั้ง เป็นเวลา 14 วัน รูปแบบ C) Quinine 600 มิลลิกรัม ทุก 8 ชั่วโมง เป็นเวลา 7 วัน ร่วมกับ Primaquin 22.5 มิลลิกรัมวันละ 1 ครั้ง เป็นเวลา 14 วัน รูปแบบ D) Chloroquin ทั้งหมด 1500 มิลลิกรัมแบ่งให้ 600 มิลลิกรัมในครั้งแรก และตามด้วย 300 มิลลิกรัม 6, 24 และ 48 ชั่วโมง ต่อมา ร่วมกับ primaquin 22.5 มิลลิกรัม วันละ 1 ครั้ง เป็นเวลา 14 วัน ผู้ป่วยจะได้รับยาตามขนาดที่ได้รับยาในดุลพลาสติกที่แบ่งบรรจุซึ่งจะติดไว้บนการ์ดยา พร้อมคำแนะนำวิธีรับประทานยา ซึ่งจะพิมพ์เป็นภาษาไทย และนัดผู้ป่วยตามเวลาคือ วันที่ 7, 14, 21 และ 28 การประเมินประสิทธิผลโดยการใช้การวิเคราะห์การตัดสินใจ เพื่อเปรียบเทียบอัตราประ โยชน์และประสิทธิผลของยา 4 รูปแบบ พบว่าประสิทธิผลของยาในรูปแบบ C และ D มีการรักษาได้ผลสูงสุดคือ ร้อยละ 85 สำหรับรูปแบบ B และ A มีการรักษาได้ผลร้อยละ 80 และร้อยละ 60 ตามลำดับ พบว่าการเกิดอาการอันไม่พึงประสงค์สูงสุดคือ รูปแบบ A และ C มีการเกิดอาการอันไม่พึงประสงค์ คิดเป็นร้อยละ 80 เท่ากัน และรูปแบบที่มีการเกิดอาการอันไม่พึงประสงค์ต่ำสุดคือ รูปแบบ B คิดเป็นร้อยละ 55 ดังนั้นชี้วัดของการประเมินประสิทธิผล โดยการใช้วิธีการวิเคราะห์การตัดสินใจ พบว่ารูปแบบ B เป็นรูปแบบที่เหมาะสมที่สุด ซึ่งมีค่าคาดคะเนอัตราประ โยชน์สูงสุดเท่ากับ 0.68

การประเมินประสิทธิผลรูปแบบการบำบัดรักษามาลาเรียชนิดไวเวกซ์ โดยการใช้การวิเคราะห์การตัดสินใจ แสดงถึงการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ สามารถวิเคราะห์ข้อมูลออกมาในเชิงปริมาณ ทำให้สามารถใช้เปรียบเทียบกันได้ และหวังว่าผลการศึกษานี้จะมีประ โยชน์สำหรับเป็นแนวทางสำหรับในการรักษาผู้ป่วยมาลาเรียชนิดไวเวกซ์ที่ถูกต้องและเหมาะสม และประยุกต์ใช้ในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่อไป

The objective of this study was to evaluate the effectiveness of the regimens for Vivax Malaria therapy and to determine the magnitude of the adverse antimalarial drug reaction among various regimens therapy. The results of the study showed that in the study period malaria patients attended at the outpatients department of Mae La Noi hospital during September, 2000 to December, 2001, 80 patients were randomly assigned to a particular regimen on the basis of blind choice, of determined four regimens which were : regimen A) quinine 600 mg every 8 hours for 7 days, plus primaquin 15 mg once daily for 14 days, regimen B) chloroquin total dose 1500 mg, 600 mg initially followed by 300 mg approximately 6, 24 and 48 hours later, plus primaquin 15 mg once daily for 14 days, regimen C) quinine 600 mg every 8 hours for 7 days, plus primaquin 22.5 mg once daily for 14 days, regimen D) chloroquin total dose 1500 mg, 600 mg initially followed by 300 mg approximately 6, 24 and 48 hours later, plus primaquin 22.5 mg once daily for 14 days. The drugs were given to the patients with each dose package in the plastic envelope stapled to a card and the instruction was printed on the card in Thai language. The appointment date for follow up was at day 7 , 14 , 21 and 28. The evaluation of the effectiveness used a decision analysis model to compare the utility and the effectiveness of four regimens. It was showed that the effectiveness of regimen C and D had the highest adequate clinical response of 85%, for the regimen B and A had the adequate clinical response of 80% and 60%, respectively. It was found that of adverse drug reaction of regimen A and C were equal 80 %of total patients in each regimen and the regimen B had the lowest adverse drug reaction of 55% of total patients in each regimen. Using the index of decision-analysis model to evaluate the reliability of effectiveness medication appropriateness, it was found that the regimen B had the highest expected utility value of 0.68, which would be the most appropriateness regimen.

The evaluation of effectiveness of the regimen for malaria vivax therapy by decision analysis model will be useful for control planner as the strategies to solve problem and to analyze data in the quantity to compare in the difference regimen. It is hoped that the results of this study will be valuable for guideline malaria vivax therapy in proper use of drug and for application in the other related studies.